

Què és un text expositiu?

El text expositiu pretén informar d'un tema d'una manera ordenada, lògica i clara. L'objectiu és donar la informació necessària per a fer comprendre un tema, mai convèncer a algú. Per tant, ha de ser **neutre i objectiu**.

Una bona exposició ha de ser:

- **Senzilla**, perquè sigui fàcil d'entendre.
- **Amena**, perquè no sigui avorrida.
- **Dividida en paràgrafs**, tal com s'explica en l'estructura. Per tant, com a mínim ha d'haver tres paràgrafs.

ESTRUCTURA D'UN TEXT EXPOSITIU

INTRODUCCIÓ	Es presenta el tema, la seva importància, els objectius, etc. La introducció sol constituir el primer paràgraf del text.
DESENVOLUPAMENT	De manera clara i ordenada es van desenvolupant els diferents apartats del tema presentat anteriorment. És la part central del text, la més llarga. Per a ajudar a aclarir conceptes, s'hi poden donar exemples, fer comparacions, explicar anècdotes, etc. Pots fer diversos paràgrafs, un per cada idea.
CONCLUSIÓ	S'hi resumeixen els punts més importants exposats i s'escriu la conclusió. Hi solen aparèixer típiques fórmules de cloenda (ex. Com a conclusió..., per finalitzar..., etc). És el darrer paràgraf del text.

CARACTERISTIQUES DELS TEXTOS EXPOSITIUS

La llengua del text explicatiu ha de ser clara. Per això, les frases han de ser senzilles i el lèxic/vocabulari clar i precís.

Els textos explicatius se serveixen d'una sèrie de recursos que els caracteritzen:

- El **resum** és una de les tècniques més utilitzades en els textos explicatius.
- L' **exemplificació** (com per exemple...) i la **subdivisió en apartats** (primer de tot, en segon lloc, per últim, etc.) tenen com a finalitat aclarir els conceptes i ordenar el discurs.
- La selecció dels noms i dels verbs atenen als criteris de claredat i precisió per tal **d'evitar l'ambigüitat**. Ex. "Jo vaig veure un banc" és ambigü perquè no diu que tipus de banc
- L'ús d'adjectius és escàs: els adjectius utilitzats seran especificatius i classificatius, mai subjectius (donaran l'opinió). Ex. La María és alta, medeix 1.90

- El temps verbal característic de l'explicació és el **present d'indicatiu**.. Si es recorre a alguna anècdota per donar exemples, són habituals també formes verbals en passat.
- Els **connectors** tenen en l'exposició un paper important, sobretot els que estableixen relacions lògiques (causals i consecutius) i els que precisen o matisen. Exemples: perquè, ja que, a causa que, com que, degut a, com a conseqüència de, *per tant, així, per consegüent, en definitiva, en fi, al capdavall, al cap i a la fi, total, tot plegat, concloent, en conclusió*...

RECOMANACIONS:

Abans de fer o escriure una exposició, és molt convenient de fer-ne un esquema, per tal de tenir ben clares les idees que es volen exposar i quin ordre es vol seguir.

És molt bona idea abans d'escriure el text definitiu, fer un esborrany. Rellegir-lo i fer-hi correccions (ortografia, expressions, tornar a redactar alguna idea que no quedi clara, etc.)

Abans d'escriure un text expositiu cal documentar-se bé sobre el tema del qual parlarem. Cal buscar informació i seleccionar la que ens pugui ser útil.

EXEMPLE TEXT EXPOSITIU:

Plantejament	La xocolata «l'aliment dels déus»	El títol dona una orientació sobre el tema del text.									
Desenvolupament	La història de la xocolata es remunta uns 3000 anys enrere. Jeroglífics i inscripcions en recipients de l'època trobats a Veracruz o Tabasco testimonien que els olmeques, habitants del sud de Mèxic, ja coneixien el fruit del cacau.										
	La beguda que els asteques elaboraven amb el cacau constituïa un símbol de poder. Servit en vasos d'or, en ocasions d'un sol ús, aquest preparat de cacau, aigua i espècies es reservava a reis, capellans o guerrers. La relació entre xocolata i poder es fa evident en el fet que les ametlles de cacau no només es consumien, sinó que també s'usaven com a unitat monetària.										
	<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse; text-align: center;"> <thead> <tr style="background-color: #00AEEF; color: white;"> <th>LLAVORS DE CACAU</th> <th>CANVI</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>1</td> <td>1 tomàquet</td> </tr> <tr> <td>3</td> <td>1 alvocat</td> </tr> <tr> <td>30</td> <td>1 conill petit</td> </tr> <tr> <td>100</td> <td>sou diari d'un servent</td> </tr> </tbody> </table>	LLAVORS DE CACAU	CANVI	1	1 tomàquet	3	1 alvocat	30	1 conill petit	100	sou diari d'un servent
LLAVORS DE CACAU	CANVI										
1	1 tomàquet										
3	1 alvocat										
30	1 conill petit										
100	sou diari d'un servent										
Cloenda	La recepta asteca consistia a barrejar amb aigua grans de cacau assecats al sol i molts, juntament amb diverses espècies, entre d'altres, el xili, la flor de vainilla o la bixa. No sabem si aquesta beguda va resultar molt agressiva per al colons. <u>En qualsevol cas</u> , les espècies van ser progressivament substituïdes per sucre (i canyella).	Ús de connectors .									
	<u>A partir del segle XVIII</u> , la bona marxa del negoci europeu del cacau va portar noves maneres de consumir xocolata: així va aparèixer la xocolata sòlida en totes les seves expressions (<u>bombons, rajoles, xocolata de guarnició o de farcir, etc.</u>).	Ús de dades objectives.									
	Des d'aleshores, la xocolata no faria més que evolucionar i adaptar-se a cada època.	Ús d' exemples per a reforçar allò que s'explica.									
	Salvador Pané, <i>Eureka</i> , núm. 20, abril 2011 (fragment)										